

Sygn. akt II Ca 296/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Szaj (spr.)
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Tomasz Sobieraj
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Grądzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2017 roku w S.

sprawy z powództwa **K. W., P. W.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w S.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 15 listopada 2016 roku, sygn. akt I C 435/16

oddala apelację.

SSO Marzenna Ernest SSO Tomasz Szaj SSO Tomasz Sobieraj

Sygn. akt **II Ca 296/17**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w S. oddalił powództwo K. W. i P. W. przeciwko (...) spółce z o.o. spółce komandytowej w S. o zapłatę.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł o następując ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Na mocy decyzji nr (...) z dnia 10 sierpnia 2009 r. zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego wraz z zagospodarowaniem terenu na działce nr (...) obręb M. (gmina K.).

Na mocy decyzji nr (...) z dnia 10 sierpnia 2009 r. zatwierdzono projekt budowlany i udzielono pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego wraz z zagospodarowaniem terenu na działce nr (...) obręb M. (gmina K.).

W dniu 10 marca 2011 r. K. W. i P. W. zawarli z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w S. umowę przedwstępną sprzedaży działek nr (...) położonych w M. na Os. (...) (gmina K.), dla których

Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Umowa przyrzeczona miała zostać zawarta do dnia 15 kwietnia 2011 r.

Do umowy dołączono informację, z której wynika, że w cenie działki nabywca otrzymuje między innymi:

- drogi osiedlowe wydzielone krawężnikami betonowymi, wykonane z płyt betonowych drogowych, betonu, asfaltu albo kostki (po wykonaniu drogi mały być przekazane gminie),
- chodniki dla pieszych,
- oświetlenie ulic osiedla,
- nasadzenia roślin ozdobnych w pasach pieszo-jezdnych zgodnie z projektem drogowym.

W dniu 6 maja 2011 r. K. W. i P. W. zawarli z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w S. przed notariuszem E. S. umowę sprzedaży działek nr (...) położonych w obrębie ewidencyjnym (...) w M. (gmina K.), dla których Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Sprzedający oświadczył, że cena nieruchomości obejmuje między innymi:

- drogi osiedlowe wydzielone krawężnikami betonowymi, wykonane z płyt betonowych drogowych, betonu, asfaltu albo kostki (po wykonaniu drogi mały być przekazane gminie),
- chodniki dla pieszych,
- oświetlenie ulic osiedla,
- plac zabaw dla dzieci na terenie osiedla,
- nasadzenia roślin ozdobnych w pasach pieszo-jezdnych zgodnie z projektem drogowym.

W dniu 30 lipca 2012 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w P. umowę nr (...) o świadczenie usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia przez (...) usługi dystrybucji na potrzeby Os. (...) w M. – oświetlenie zewnętrzne, lokale niemieszkalne, oświetlenie drogowe wewnętrzne.

Koszty dostarczania energii elektrycznej dostarczanej na podstawie umowy nr (...) ponosiła (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S..

Zgodnie z planem zagospodarowanie przestrzennego gminy K. obręb M., zmienionego uchwałą Rady Gminy w K. nr XIV/92/03 z dnia 23 października 2003 r., działka oznaczona nr (...) stanowiła teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oraz pod funkcję rekreacji indywidualnej z dopuszczeniem usług wbudowanych w partery budynków.

Na mocy decyzji z dnia 30 lipca 2014 r. (znak (...).410.112.2014.AR2) nastąpiło połączenie działek nr (...) w działkę oznaczoną nr (...).

Pismem z dnia 21 listopada 2014 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. zwróciła się do Urzędu Gminy o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla działki nr (...) położonej w M.. Wniosła o dopuszczenie lokalizacji na działce nr (...) placu zabaw z równoległą zabudową mieszkaniową – budownictwo jednorodzinne objętą decyzją o warunkach zabudowy z dnia 19 września 2008 r. nr (...), zmienioną decyzją nr (...) z dnia 12 stycznia 2009 r.

Na mocy decyzji nr (...) z dnia 2 marca 2015 r. (znak PP.6730.118.2014.HO) nastąpiło ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji na działce nr (...) w obrębie M.. Określono, że inwestycja obejmuje lokalizację placu zabaw dla dzieci.

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 r. (znak PP. (...).15.2015.HO) pozytywnie zaopiniowano proponowany podział działki nr (...) położonej w M..

Na mocy decyzji z dnia 8 września 2015 r. (znak GN. (...).16.2015.ES) zatwierdzono plan podziału działki nr (...).

Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. pełnomocnik K. W. i P. W. wezwał (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w S. do wykonania umowy zawartej w dniu 6 maja 2011 r. poprzez wykonanie do dnia 25 lutego 2015 r. palcu zabawa dla dzieci na terenie osiedla, nasadzenia roślin ozdobnych w pasach pieszo-jezdnym zgodnie z projektem drogowym, chodnika przy działce nr (...) i utwardzenia drogi ul. (...) na wysokości działki nr (...), albo wypłaty w ramach obniżenia ceny z uwagi na niezgodność przedmiotu umowy z jej postanowieniami, kwoty 20.000 zł.

W piśmie z dnia 11 lutego 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. wskazała, że wykonanie nasadzeń roślin ozdobnych w pasach pieszo-jezdnym, chodnika przy działce nr (...) i utwardzenia drogi ul. (...) na wysokości działki nr (...) zostało już wykonane zgodnie z projektem drogowym. Wskazała, że dalsze nasadzenia będą realizowane wiosną 2015 r. Wyjaśniono, że pierwotna lokalizacja placu zabaw na działce nr (...) z uwagi na przeznaczenie terenu w planie zagospodarowania nie była możliwa i podjęto działania mające na celu połączenie dwóch działek i ich stosownego podziału.

Obecnie na terenie Os. (...) w M. zostały wykonane nasadzenie roślinności ozdobnej, chodniki, drogi i instalacja oświetleniowa.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne. Sąd ten jako podstawę prawną żądania wskazał art. art. 471 k.c. Podkreślił, iż powodowie podnosili, że nie wykonanie przez pozwaną placu zabaw, do którego wykonania zobowiązała się na mocy umowy z dnia 6 maja 2011 r. w istocie stanowi nienależyte wykonanie zobowiązanie. Wskazali, że w związku z brakiem placu zabaw musieli kupić we własnym zakresie basen, trampolinę i wybudować piaskownicę, co naraziło ich na koszty, których nie musieliby ponosić, gdyby pozwana spełniła zobowiązanie. Pozwana natomiast wskazywała, że w umowie nie ma oznaczonego terminu wykonania prac w niej określonych, a nadto podjęła działania zmierzające do zapewnienia działki, na której będzie wybudowany plac zabaw dla dzieci.

Sąd Rejonowy podkreślił, że jak wynika z umowy z dnia 6 maja 2011 r. pozwana zobowiązała się do wykonania na terenie Os. (...) w M. do między innymi placu zabaw dla dzieci. W umowie, tak jak i w ofercie i opisie działki budowlanej brak jest jednak terminu do wykonania wskazanych w nich prac. Sąd Rejonowy wskazał, iż z przedstawionej przez pozwaną dokumentacji wynika, że podjęła ona konieczne działania zmierzające do wydzielenia działki, na której będzie mógł zostać zbudowany plac zabaw dla dzieci. Natomiast długi okres oczekiwania na stworzenie warunków do budowy, był spowodowany brakiem odpowiedniej działki, z uwagi na ich przeznaczenie określone w planie zagospodarowania przestrzennego gminy K. obręb M.. Działka, która początkowo została przeznaczona pod budowę placu zabaw była zakwalifikowana jako teren pod budowę mieszkaniową jednorodziną oraz pod funkcję rekreacji indywidualnej z dopuszczeniem usług wbudowanych w partery budynków. Pozwana wystąpiła o scalenie działek, w wyniku czego powstała działka o nr ewidencyjnym (...), a następnie o zwróciła się do Urzędu Gminy o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla działki nr (...) wnosząc o dopuszczenie zlokalizowania na działce nr (...) placu zabaw. Na mocy decyzji nr (...) z dnia 2 marca 2015 r. nastąpiło ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji na działce nr (...) określając, że inwestycja obejmuje lokalizację placu zabaw dla dzieci. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 r. pozytywnie zaopiniowano proponowany podział działki nr (...), a na mocy decyzji z dnia 8 września 2015 r. nastąpiło zatwierdzenie planu podziału ww. działki.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w rzeczywistości nie doszło do nienależytego wykonania umowy ze strony pozwanej. Uznał, że w istocie nie istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy działaniem pozwanej a kosztami poniesionymi przez powodów, o których zasądzenie powodowie wnosili. Na marginesie Sąd Rejonowy zaznaczył, że powodowie nie przedstawili żadnego dokumentu wykazującego poniesione przez nich kosztów w związku z zakupem basenu, trampoliny i budowy piaskownicy.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa zaskarżając go w całości powyższemu orzeczeniu zarzucając :

1) naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) tj. art. 471 kodeksu cywilnego w związku z art. 361 § 1 kodeksu cywilnego poprzez uznanie, iż brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zaistniałym zdarzeniem a powstałą szkodą, podczas gdy prawidłowa interpretacja w/w przepisu powinna prowadzić do wniosku, iż pozwana ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą względem powodów za zaistniałą szkodę w wysokości 5.100 zł., a pomiędzy działaniem/ zaniechaniem pozwanej a zaistniałą szkodą istnieje adekwatny związek przyczynowy;

b) art. 455 kodeksu cywilnego w związku z art. 471 kodeksu cywilnego poprzez niezastosowanie tego przepisu w niniejszej sprawie, co skutkowało błędnym przyjęciem, iż w niniejszej sprawie nie doszło do nienależytego wykonania umowy z uwagi na brak określonego w umowie terminu na wykonanie prac, co skutkowało błędnym przyjęciem, iż brak jest związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanej a szkodą podczas, gdy w niniejszej sprawie powodowie wzywali pozwaną do wykonania umowy, a w związku z czym termin świadczenia został wyznaczony, co winno skutkować uznaniem, iż doszło do nienależytego wykonania umowy przez pozwaną;

2) naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 227 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 233 kodeksu postępowania cywilnego poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, co miało istotny wpływ na wynik sprawy polegające na uznaniu, iż strona powodowa nie wykazała wysokości szkody, podczas gdy okoliczności te wykazane zostały dowodem z przesłuchania stron i dowodem z oględzin nieruchomości.

3) naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 299 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 230 kodeksu postępowania cywilnego poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, co miało istotny wpływ na wynik sprawy polegające na uznaniu, iż strona powodowa nie wykazała wysokości szkody, podczas gdy okoliczności te wykazane zostały dowodem z przesłuchania stron, a strona pozwana w żaden sposób tym okolicznościom nie przeczyła, ani nie wypowiedziała się, co do przedmiotowych twierdzeń, w związku z czym okoliczności te sąd winien uznać za przyznane.

4) naruszenie przepisów postępowania tj., art. 98 kodeksu postępowania cywilnego poprzez nie zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony powodowej w związku z cofnięciem pozwu przez powodów z tytułu rękojmi, na skutek spełnienia roszczenia przez pozwanych już po wytoczeniu powództwa;

5) naruszenie przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez nie wyjaśnienie w uzasadnieniu dlaczego Sąd I Instancji odmówił zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powodów po skutecznym cofnięciu pozwu, w związku ze spełnieniem pierwotnego żądania określonego w pozwie już po wytoczeniu powództwa.

Podnosząc powyższe zarzuty strona powodowa wniosła o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w przedmiocie cofniętego powództwa;

2) zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

ewentualnie o

3) o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;

4) zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

W uzasadnieniu strona apelująca wskazała, iż bezspornym jest, iż pismem z dnia 04 lutego 2015 r. wezwała pozwaną do spełnienia świadczenia, wyznaczając termin na dzień 25 lutego 2015 r. W związku z okresem zimowym i panującymi warunkami atmosferycznymi pozwana zobowiązała się wykonać umowę do sierpnia 2015 r. Pomimo wyznaczenia terminu wykonania umowy świadczenie nie zostało spełnione, a w związku z czym przyjąć należy, iż doszło do nienależytego wykonania umowy. Ponadto sąd w sposób nieprawidłowy ustalił, iż strona powodowa nie wykazała wysokości poniesionej szkody. W niniejszej sprawie sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron, który jednoznacznie dowodzi zarówno sam fakt poniesionej szkody jak również jej wysokość. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż strona pozwana pomimo obecności na dwóch rozprawach, w których dowód ten był przeprowadzony okoliczności tych nie kwestionowała. Ponadto dowód z oględzin nieruchomości jednoznacznie dowodzi, iż przedmiotowe nakłady w postaci zakupu basenu, piaskownicy, trampoliny zostały przez powodów poniesione. Natomiast samo roszczenie zgłoszone zostało w piśmie z dnia 20 września 2016 r., a strona pozwana przedmiotowych okoliczności nie kwestionowała zarówno co do zasady jak również co do wysokości.

Ponadto sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie nie orzekł o kosztach zastępstwa procesowego w związku z pierwotnie wytoczonym i cofniętym powództwem. W niniejszej sprawie powództwo o zapłatę kwoty 20 000 zł tytułem obniżenia ceny cofnięte zostało w związku ze spełnieniem świadczenia przez stronę pozwaną już po wytoczeniu powództwa. Powyższe okoliczności stwierdzone zostały na podstawie przeprowadzonych oględzin. W związku z tym, iż pozwany spełnił świadczenie już po wytoczeniu powództwa, powodowie pozew w tej części cofnęli i wnieśli o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w całości okazała się nieuzasadniona.

W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, ocena dowodów jest właściwa i logicznie wyprowadzona z całości materiału dowodowego, dlatego też Sąd II instancji przyjął je za własne.

Roszczenie odszkodowawcze za jakie niewątpliwie uznać należy żądanie ostatecznie zgłoszenie w ramach niniejszego postępowania wymaga stosownie do treści art. 471 k.c. oraz 361 § 1 k.c. wykazania obok zdarzenia powodującego szkodę, samej szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy tym zdarzeniem a szkodą.

W kontekście powyższego zauważyć zatem należy, iż niewątpliwie strony łączy umowa na mocy której pozwany w ramach umowy sprzedaży nieruchomości zobowiązał się dodatkowo do wykonania dróg osiedlowych, chodników, instalacji oświetlenia ulic, placu zabaw dla dzieci oraz nasadzeń roślin ozdobnych.

Z materiału sprawy zgromadzonego przez Sąd I instancji niewątpliwie wynika, iż na dzień złożenia pozwu, osiedle na którym powodowie zakupili nieruchomość nie posiadało placu zabaw. Pozostałe prace zostały przez pozwaną Spółkę zrealizowane.

Oceniając niewykonanie umowy w kontekście braku placu zabaw odpowiedzialność pozwanej może zachodzić tylko przy przyjęciu istnienia ostatecznego terminu na wykonanie tego elementu umowy, ponadto należy wykazać wysokość szkody.

W sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, iż strony w samej umowie nie uzgodniły ostatecznego terminu, do którego dodatkowe ww. obowiązki winny być wykonane. Zgodnie zaś z art. 455 k.c. jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po

wezwanu dłużnika do wykonania. Przy czym podkreślić należy, iż termin „niezwłocznie” oznacza termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu. Nie można go utożsamiać z terminem natychmiastowym. W realiach przedmiotowej sprawy wyznaczając termin na wykonanie umowy w postaci placu zabaw należało mieć na względzie związany z wykonaniem świadczenia proces decyzyjny i administracyjny opisany szczegółowo przez stronę pozwaną. W związku z tym, w żadnym razie zdaniem Sądu Odwoławczego termin wskazywany przez stronę powodową na wykonanie placu zabaw, a to w piśmie z dnia 4 lutego 2015 r. na dzień 25 lutego 2015 r. i nawet „przesunięty” do sierpnia 2015 r. nie mógł być uznany za odpowiedni. Strona pozwana bowiem obiektywnie wskazała na przeszkody w wykonaniu placu zabaw w tym czasie. Przy czym wykazała, że prowadziła intensywne działania związane z realizacją tego elementu inwestycji. Wyjaśniła przyczyny, dla których powstanie placu zabaw w pierwotnie wskazanym miejscu nie było możliwe, omówiła czynności administracyjne związane ze scaleniem działek, wnioskiem o wydanie warunków zabudowy dla nowej działki, następnie podziałem działki i łączącymi się z tym procedurami. Z wyjaśnień tych, popartych dokumentami urzędowymi wyraźnie wynika, że jeszcze przed wniesieniem pozwu prowadziła w tym zakresie działania, które okazały się czasochłonne i nie było realnej możliwości na ich wykonanie w terminach wskazanych przez powódkę.

Dalej, podkreślić należy, iż przepis art. 361 k.c. stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Kodeks cywilny nie zawiera legalnej definicji szkody. Pod pojęciem "szkoda" rozumieć należy różnicę pomiędzy stanem majątku poszkodowanego a stanem, jaki istniałby, gdyby brak było czynnika szkodzącego (czynu niedozwolonego, niewykonania zobowiązania). W judykaturze i doktrynie powszechnie przyjmuje się, że omawiany przepis należy uznać za odwołanie się do teorii adekwatnego związku przyczynowego, która odpowiedzialnością podmiotu obejmuje jedynie zwykłe (regularne) następstwa danej przyczyny (A. Koch, Związek przyczynowy jako podstawa odpowiedzialności odszkodowawczej w prawie cywilnym, Warszawa 1975, s.94 i n.; M. Kaliński, Szkoda na mieniu i jej naprawienie, Warszawa 2008, s.386 i n.).

W ocenie Sądu Okręgowego powodowie w ogóle nie wykazali szkody jaką ponieśli ze zdarzeniem w ich ocenie aktualizującym odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanej. W niniejszej sprawie skoro przedmiotem umowy był sprzedaż nieruchomości wraz z infrastrukturą osiedlową wskazaną w ofercie sprzedającego – to szkodę rozpatrywać należy wyłącznie w aspekcie spadku wartości nieruchomości w związku z nienależytym wykonaniem umowy, a to poprzez chociażby porównanie wartości nieruchomości przy uwzględnieniu istnienia osiedlowego placu zabaw, z wartością nieruchomości bez takiego placu zabaw. Tylko ta różnica w ocenie tutejszego Sądu Odwoławczego może być kwalifikowana jako szkoda, nie zaś wydatki na prywatne, dowolne i wykorzystywane na własne potrzeby urządzenia rekreacyjne czy ogrodowe posadowione na posesji powodów. Wydatki te nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowej z działaniem pozwanej, w którym powodowie upatrywali nienależyte wykonanie umowy. Powodowie wskazywali, że największe koszty ponieśli na urządzenie basenu. Wydatki te w żadnym wypadku nie mogą być związane z niewykonaniem placu zabaw, albowiem basen nie jest standardowym wyposażeniem publicznego placu zabaw. Zastrzec przy tym należy, że wydatków tych powodowie nie wykazali. Sam fakt, że na działce powodów znajdują się wskazane urządzenia nie oznacza, że zostały wykazane koszty ich posadowienia.

W zakresie zarzutów sformułowanych co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu poprzez implicite oddalenie wniosku o zwrot kosztów postępowania po cofnięciu części roszczeń – to uznać należy je za zupełnie chybione.

Zgodnie z przepisem art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Podkreślać zatem należy, iż powód będzie uznany za przegrywającego proces, jeżeli sąd: 1) wyrokiem oddali powództwo w całości; 2) postanowieniem sąd odrzuci pozew; 3) postępowanie zostanie umorzone wskutek upływu okresu zawieszenia postępowania; 4) postępowanie zostanie umorzone wobec cofnięcia pozwu przez powoda; ale jeżeli cofnięcie pozwu było efektem spełnienia przez pozwanego świadczenia po wniesieniu pozwu do sądu, a przed jego doręczeniem, pozwany będzie uznany za przegrywającego (post. SN z 20.8.1979 r., I CZ 92/79, L.); tak samo należy traktować pozwanego, jeżeli spełnił on świadczenie dochodzone pozwem w toku postępowania (orz. SN z 21.7.1951 r., C 593/51, OSNC 1952, Nr 2, poz. 49; post. SN z 6.11.1984 r., IV CZ 196/84, L.; post. SN z 10.2.2010 r., V CZ 1/10, L., post. SN z 7.3.2013 r., IV CZ 8/13, L., wyr. SA w

Poznaniu z 3.4.2013 r., I ACa 151/13, niepubl.). A zatem, w odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu przyjmuje się, że cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy. W chwili jednak ustalenia, że wytoczenie procesu było niezbędne do celowego dochodzenia należności, zaspokojenie jej w toku procesu przez pozwanego, nie pozwala na ustalenie, że powód przegrał sprawę. W takiej sytuacji powód osiąga bowiem rezultat, do którego zmierzał pomimo, że przedmiotu sporu przestał istnieć.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy za zupełnie bezzasadne uznać należy twierdzenia, iż do modyfikacji powództwa poprzez cofnięcie pozwu w pierwotnej formie i sformułowanie roszczenia odszkodowawczego doszło w wyniku spełnienia świadczenia przez pozwaną już po wytoczeniu powództwa. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika niewątpliwie, że już w chwili wniesienia pozwu na osiedlu na którym znajduje się nieruchomość powodów wykonano drogi, chodniki, instalację oświetleniową. Niewątpliwie również znajdowały się tam nasadzenia w postaci krzewów i drzew. Do sprzeciwu od nakazu zapłaty w grudniu 2015 r. załączono dokumentację fotograficzną pochodzącą (z uwagi na porę roku) z dużą prawdopodobnością z okresu poprzedzającego złożenie pozwu, z której wynika, iż na osiedlu są chodniki, ulice, nasadzenia czy latarnie uliczne. Stan tej infrastruktury chociażby w związku z miejscowym porośnięciem chodników trawą, czy wysokość i gęstość krzewów – przeczą tezie, iż wykonane zostały po złożeniu pozwu, czyli około 1,5 miesiąca przed załączeniem fotografii. Wykonanie omawianych elementów wynika nadto z pisma pozwanych z lutego 2015 r. (k. 24), jak również z wyjaśnień prezesa pozwanej, które korespondowały z pozostałym materiałem sprawy. W zakresie braku placu zabaw to w żadnym razie nie rzutowało to na zasadność pozwu, co wyjaśniono we wcześniejszej części rozważań, nadto nie można nie zauważyć, iż na chwilę wnoszenia apelacji plac ten powstał na osiedlu zamieszkiwanym przez powodów.

Mając zatem na uwadze powyższe na mocy art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

SSO Marzenna Ernest SSO Tomasz Szaj SSO Tomasz Sobieraj